

Sygn. akt IV KK 342/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Jerzego Engelkinga
w sprawie **D. W.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 3 grudnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść skazanego,

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w C.

z dnia 29 kwietnia 2013 r.,

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze łącznej grzywny zawartego w pkt II wyroku łącznego i
sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w C. do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

D. W. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego z dnia 31 marca 2008 r., sygn. akt VIII K 61/08, za czyny popełnione w dniu 15 czerwca 2007 r. wyczerpujące znamiona przestępstwa określonego w art. 224 § 2 k.k. i inne, na karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wysokości 80 stawek dziennych po 10 zł każda stawka, której wykonanie zarządzono postanowieniem z dnia 27 października 2010 r.;
2. Sądu Rejonowego z dnia 30 marca 2009 r., sygn. akt VIII K 481/08, za czyny popełnione w dniu 6 grudnia 2007 r. wyczerpujące znamiona przestępstwa określonego w art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wysokości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł, postanowieniem z dnia 27 października 2010 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej;
3. Sądu Rejonowego z dnia 24 listopada 2009 r., sygn. akt II K 642/09, za czyn popełniony w dniu 26 października 2008 r. wyczerpujący znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda stawka. Postanowieniem z dnia 15 września 2011 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej;
4. Sądu Rejonowego z dnia 20 września 2010 r. sygn. akt VI K 134/10, za czyn popełniony w dniu 4 lutego 2010 r. wyczerpujący znamiona przestępstwa określonego w art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wysokości 120 stawek dziennych po 10 zł każda stawka;

5. Sądu Rejonowego z dnia 20 września 2010 r., sygn. akt VI K 131/10, za czyn popełniony w dniu 3 lutego 2010 r. wyczerpujący znamiona przestępstwa określonego w art. 291 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz grzywnę na podstawie art. 33 § 2 k.k. w wysokości 170 stawek dziennych po 10 zł każda stawka;
6. Sądu Rejonowego z dnia 9 marca 2011 r., sygn. akt VI K 409/10, za czyn popełniony w dniu 28 listopada 2009 r., wyczerpujący znamiona przestępstwa określonego w art. 158 § 1 k.k. i inne na karę roku pozbawienia wolności;
7. Sądu Rejonowego z dnia 19 kwietnia 2011 r., sygn. akt XIII K 1158/10, za czyn popełniony w dniu 25 lipca 2010 r. wyczerpujący znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. i inne na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda stawka;

Sąd Rejonowy w C. wydał w dniu 29 kwietnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt III K 146/13, wyrok łączny:

- I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu D. W. kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi w punktach 1 i 2 części wstępnej i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
- II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył skazanemu D. W. kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi w punktach 4, 5 i 7 części wstępnej i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz łączną grzywnę w wysokości 120 stawek dziennych po 10 zł każda stawka;
- III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. i art. 89 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej w punkcie II wyroku kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 lat;
- IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie objętym wyrokami opisanymi w punktach 3 i 6 części wstępnej wyroku;

V. pozostałe rozstrzygnięcia wchodzące w skład wyroków podlegających połączeniu pozostawił do odrębnego wykonania;

VI. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego w dniu 7 maja 2013 r.

Kasację od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w C. z dnia 29 kwietnia 2013 roku, sygn. akt III K 146/13, wniósł Prokurator Generalny w trybie art. 521 k.p.k. Zaskarżył on wyrok na niekorzyść D. W. w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej grzywny zawartego w pkt II wyroku łącznego. Autor kasacji zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k., poprzez wymierzenie D. W. na podstawie tego przepisu kary łącznej grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda, to jest kary niższej od najwyższej kary jednostkowej orzeczonej w wymiarze 170 (stu siedemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych podlegającemu łączeniu wyrokiem Sądu Rejonowego, sygn. akt VI K 131/10”. Prokurator Generalny w konkluzji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna, gdyż zaskarżone orzeczenie zostało faktycznie wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, wskazanego w zarzucie kasacji.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k., jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 k.k., sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Przepis ten wyznacza zatem dolną i górną granicę kary łącznej, możliwą do orzeczenia na podstawie uprzednio orzeczonych kar. Wyrażona tym przepisem zasada ma charakter bezwzględny, bowiem ustawa nie przewiduje żadnych wyjątków, odmiennie określających granice kary łącznej.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w C. prawidłowo ustalił, iż wymogi określone w art. 85 k.k. spełniają skazania opisane w pkt 4, 5 i 7 części

dyspozytywnej wyroku łącznego w sprawach: Sądu Rejonowego o sygn. VI K 134/10 i sygn. VI K 131/10, a także w sprawie Sądu Rejonowego o sygn. XIII K 1158/10. Jednakże Sąd Rejonowy przyjmując, że orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 4, 5 i 7 części wstępnej wyroku łącznego kary pozbawienia wolności i kary grzywny podlegają łączeniu, wadliwie wymierzył karę łączną grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka. Zauważyć bowiem należy, iż Sąd Rejonowy w C. w pkt 5 części wstępnej wyroku łącznego błędnie wskazał wysokość kary grzywny wymierzonej D. W. wyrokiem w sprawie Sądu Rejonowego z dnia 20 września 2010 r., sygn. akt VI K 131/10. Orzeczeniem tym został on skazany na karę grzywny w wymiarze 170 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka, nie zaś 120 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka, jak przyjął Sąd.

Uwzględniając dyrektywy wymiaru kary łącznej, wskazane w normie art. 86 § 1 k.k. stwierdzić należy, że dolna granica kary łącznej grzywny orzeczonej wobec D. W., wynikająca z połączenia wyroków opisanych w pkt 4, 5 i 7 części wstępnej wyroku łącznego powinna zawierać się w przedziale od 170 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka, nieprzekraczającej jednak 350 stawek dziennych.

Powyższe uchybienie stanowi rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 86 § 1 k.k., bowiem doprowadziło do nieuzasadnionego zaniżenia wysokości kary łącznej grzywny, jaka powinna zostać wymierzona skazanemu.

Biorąc pod uwagę powyższe, konieczne było uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku.